ሰቆቃወ ኤርምያስ

1 አሌፍ፤[ሀ] በሕዝብ ተሞልታ የነበረችው
ከተማ፣
እንዴት የተተወች ሆና ቀረች!
በሕዝቦች መካከል ታላቅ የነበረችው፣
እርሷ እንዴት እንደ መበለት ሆነች!
በአውራጃዎች መካከል ልዕልት
የነበረችው፣
አሁን ባሪያ ሆናለች።

2ቤት፤ በሌሊት አምርራ ታለቅሳለች፤
እንባዋ በጒንጮቿ ላይ ይወርዳል፤
ከወዳጆቿ ሁሉ መካከል ፣
የሚያጽናናት ማንም የለም፤
ባልንጀሮቿ ሁሉ ከድተዋታል፤
ጠላቶቿም ሆነዋል።

3ጋሜል፤ በመከራና በመረገጥ ብዛት
ይሁዳ ተማርካ ሄደች፤
በሕዝቦችም መካከል ተቀመጠች፤
የምታርፍበትንም ስፍራ አጣች፤
በጭንቀቷ መካከል ሳለች፣
አሳዳጆቿ ሁሉ አገኟት።

4ዳሌጥ፤ የጽዮን መንገዶች ያለቅሳሉ፤
በዓላቷን ለማክበር
የሚመጣ የለምና፤
በበሮቿ ሁሉ የሚገባና የሚወጣ የለም፤
ካህናቷ ይቃትታሉ፤
ደናግሏ ክፉኛ አዝነዋል፤
እርሷም በምሬት ትሠቃያለች።

5ሄ፤ ባላጋሮቿ ገዦቿ ሆኑ፤
ጠላቶቿ ተመችቶአቸዋል፤
ከኀጢአቷ ብዛት የተነሣ፣
እግዚአብሔር ከባድ ሐዘን
አምጥቶባታል።
ልጆቿ በጠላት ፊት ተማርከው፣
ወደ ግዞት ሄደዋል።

6ዋው፤ የጽዮን ሴት ልጅ፣
ግርማ ሞገሷ ሁሉ ተለይቶአታል፤
መሳፍንቶቿ፣
መሰማሪያ እንዳጣ ዋልያ ናቸው፤
በአሳዳጆቻቸው ፊት፣
በድካም ሸሹ።

7ዛይ፤ በተጨነቀችባቸውና በተንከራ
ተተችባቸው ቀናት፣
ኢየሩሳሌም በጥንት ዘመን የነበራትን፣
ሀብት ሁሉ ታስባለች፤
ሕዝቦቿ በጠላት እጅ በወደቁ ጊዜ፣
የረዳት ማንም አልነበረም፤
ጠላቶቿ ተመለከቷት፤
በመፈራረሷም ሣቁ።

8ሔት፤ ኢየሩሳሌም ከባድ ኀጢአት
ሠርታለች፤
ስለዚህም የረከሰች ሆናለች፤
ያከበሯት ሁሉ ናቋት፤
ዕራቍቷን ሆና አይተዋታልና፤
እርሷ ራሷ ታጕረመርማለች፤
ወደ ኋላዋም ዘወር ብላለች።

9ጤት፤ ርኵሰቷ በቀሚሷ ላይ ታየ፤
ወደፊት የሚሆንባትን አላሰበችም፤
አወዳደቋ አስደንጋጭ ሆነ፤
የሚያጽናናትም አልነበረም፤
"*እግዚአብሔር* ሆይ፤ መከራዬን
ተመልከት፤
ጠላት ድል አድርጎአልና!"
10ዮድ፤ በሀብቷ ሁሉ ላይ፣
ጠላት እጁን ዘረጋ፤
ወደ ጉባኤህ እንዳይገቡ፣
የከለከልሀቸው፣
ጣዖት የሚያመልኩ አሕዛብ፣
ወደ መቅደሷ ሲገቡ አየች።

11ካፍ፤ እንጀራ በመፈለግ፣
ሕዝቧ ሁሉ በሥቃይ ይጮኻል፤
በሕይወት ለመኖር፣
የከበረ ሀብታቸውን በምግብ
ይለውጣሉ፤
"አቤቱ *እግዚአብሔር* ሆይ፤ አስበኝ፤
ተመልከተኝም፤
እኔ ተዋርጃለሁና"

12ላሜድ፤ "እናንት መንገድ ዐላፊዎች
ሁሉ፤ ይህ ለእናንተ ምንም
አይደለምን?
ተመልከቱ፤ እዩም፤
በጽኑ ቍጣው ቀን፣
እግዚአብሔር ያመጣብኝን፣
በእኔ ላይ የደረሰውን፣
የእኔን መከራ የመሰለ መከራ አለን?

13ሜም፤ "ከከፍታ ስፍራ እሳትን ላከ፤
ወደታች ወደ ዐጥንቶቼም ሰደደው፤
በእግሮቼ ላይ መረብ ዘረጋ፤
ወደ ኋላም ጣለኝ፤
ቀኑን ሙሉ በማድከም፣

1፥1 ዘሌ26፥43፤ 1ነገ4፥21፤ኢሳ3፥26፤ 47፥8፤ ኤር40፥9፤ 42፥2፤ሕዝ5፥5
1፥2 ቀኍ16፤ መዝ6፥6፤ኤር3፥1፤ 4፥30፤30፥14፤ ሚክ 7፥5
1፥3 ዘፀ15፥9፤ ዘዳ28፥65፤ኤር13፥19
1፥4 ቀኍ21፤ መዝ 137፥1፤ ኢሳ27፥10፤ ኤር9፥11፤ ኢል1፥8-13
1፥5 መዝ5፥10፤ 137፥3፤ኢሳ22፥5፤ ኤር10፥20፤30፥15፤3 9፥9፤52፥28-30፤ ሰቆ2፥17
1፥6 ዘሌ26፥36፤ መዝ9፥14፤ኤር13፥18
1፥7 2ነገ14፥16፤ ኤር2፥26፤37፥7፤ ሰቆ 4፥17
1፥8 ቀኍ20፡21፡22፤ መዝ6፥6፤38፥8፤ ኤር2፥22፤13፥22፡26
1፥9 ዘዳ32፥28-29፤ መዝ25፥18፤ ኤር13፥18፤16፥7፤ መክ4፥1፤ሕዝ24፥13
1፥10 ዘዳ23፥3፤ መዝ 74፥7-8፤ 79፥1፤ኢሳ 64፥11፤ ኤር51፥51
1፥11 መዝ6፥6፤ 38፥8፤ኤር37፥21፤ 52፥6
1፥12 ቀኍ18፤ ኢሳ10፥4፤13፥13፤ ኤር18፥16፤30፥24
1፥13 ኢዮ18፥8፤ 30፥30፤መዝ102፥3፤ ኤር44፥6፤ዕን3፥16

[ሀ]1 ይህ ምዕራፍ ጥቅሶቹ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆሄያት የሚጀምር፣ የመጀመሪያው ወይም የመጨረሻው መሥመር ትርጉም የሚሰጥ ቃል ወይም ዐረፍተ ነገር ያለው ግጥም ነው።

ባዶ አድርጎ አስቀመጠኝ።

14ኖን፤ “ኀጢአቶቼ ቀንበር ሆኑ፤[ለ]
በእጆቹ አንድ ላይ ተገመዱ፤
በዐንገቴም ላይ ተጭነዋል፤
ኀይሌንም አዳከመ፤
ልቋቋማቸው ለማልችላቸው፣
እርሱ አሳልፎ ሰጠኝ።

15ሳምኬት፤ “በውስጤ ያሉትን ተዋጊዎች ሁሉ፣
እግዚአብሔር ተቃወመ፤
ጕልማሶቼን ለማድቀቅ፣
ሰራዊት በላዬ ላይ ጠራ[ሐ]፤
ድንግሊቱን የይሁዳ ሴት ልጅ፣
እግዚአብሔር በወይን መጭመቂያ ውስጥ
ረገጣት።

16“የማለቅሰው ስለ እነዚህ ነገሮች ነው፤
ዐይኖቼ በእንባ ተሞልተዋል፣
ሊያጽናናኝ የቀረበ፣
መንፈሴንም ሊያረጋጋ የሞከረ ማንም
የለም፤
ጠላት በርትቶአልና
ልጆቼ ተጨንቀዋል።”

17ፌ፤ ጽዮን እጆቿን ዘረጋች፤
የሚያጽናናትም የለም፤
ጎረቤቶቹ ጠላቶቹ እንዲሆኑ፣
እግዚአብሔር በያዕቆብ ላይ ትእዛዝ
አውጥቶአል፤
ኢየሩሳሌምም በመካከላቸው፣
እንደ ርኩስ ነገር ተቈጠረች።

18ጻዴ፤ “እግዚአብሔር ጻድቅ ነው፤
እኔ ግን በትእዛዙ ላይ ዐመፅ አድርጌ
ነበር፤
እናንተ ሕዝቦች ሁሉ ስሙ፤
መከራዬንም ተመልከቱ፤
ወይዛዝርቶቼና ጕበዛዝቶቼ፣
ተማርከው ሄደዋል።

19ቆፍ፤ “ወዳጆቼን ጠራኋቸው፤
እነርሱ ግን ከዱኝ፤
ካህናቶቼና ሽማግሌዎቼ፣
ሕይወታቸውን ለማትረፍ፣
ምግብ ሲፈልጉ፣
በከተማዪቱ ውስጥ አለቁ።

20ሬስ፤ “አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዴት
ተጨንቄአለሁ!
በውስጤ ተሠቃይቻለሁ፤
በልቤ ታውኬአለሁ፤
እጅግ ዐመፀኛ ሆኛለሁና፤
በውጭ ሰይፍ ይፈጀል፤
በቤትም ውስጥ ሞት አለ።

21ሳን፤ “ሰዎች የሥቃይ ልቅሶዬን ሰሙ፤

1፥14 ዘዳ28፥48፤
ኢሳ 47፥6፤
ኤር15፥12፤32፥5
1፥15 መሳ6፥11፤
ኢሳ5፥5፤28፥18፤41፥2፤
ኤር14፥17፤18፥21፤
37፥10
1፥16 ቍ2፤
ኢዮ7፥3፤መዝ69፥20፤
119፥136፤መክ4፥1፤
ኢሳ22፥4፤ኤር13፥17፤
14፥17፤16፥7፤
ሰቆ2፥11፥18፤
3፥48-49
1፥17 ዘፀ23፥21፤
ዘሌ18፥25-28፤
ኤር2፥22፤4፥31
1፥18 ቍ12፤
ዘፀ9፥27፤ዘዳ28፥32፥
41፤1ሳሙ12፥14፤
ዕዝ9፥15
1፥19 ኤር14፥15፤
22፥20፤ሰቆ2፥20
1፥20 ቍ8፤ዘዳ 32፥25፤
ኤር4፥19፤ሰቆ2፥11፤
ሕዝ7፥15
1፥21 ቍ4፥8፤
መዝ 6፥6፤38፥8፤
ኢሳ47፥11፤
ኤር30፥16፤
ሰቆ2፥15
1፥22 ቍ8፤
ነህ4፥5፤መዝ6፥6
2፥1 መዝ99፥5፤
132፥7፤ኤር12፥7፤
ሰቆ3፥44
2፥2 ቍ17፤
መዝ21፥9፤
89፥39-40፤
ኢሳ25፥12፤ሰቆ3፥43
2፥3 መዝ74፥11፤
75፥5፥10፤ኢሳ42፥25፤
ኤር21፥4-5፥14
2፥4 2ዜና34፥21፤
ኢዮ 3፥23፤16፥13፤
መዝ48፥2፤
ኢሳ 42፥25፤
ኤር4፥20፤7፥20፤
ሰቆ3፥12-13፤
ሕዝ20፥34፤24፥16፥25
2፥5 ቍ2፤ኢዮ13፥24
፤ኢሳ29፥2፤ኤር7፥20፤
9፥17-20

የሚያጽናናኝ ግን ማንም የለም፤
ጠላቶቼ ሁሉ ጭንቀቴን ሰሙ፤
አንተ ባደረግኸውም ደስ አላቸው፤
አቤቱ የተናገርኻት ቀን ትምጣ፤
እነርሱም እንደ እኔ ይሁኑ።

22ታው፤ “ክፋታቸው ሁሉ በፊትህ ይቅረብ፤
ከኀጢአቴ ሁሉ የተነሣ፣
በእኔ ላይ እንዳደረግኽብኝ፣
በእነርሱም ላይ አድርግባቸው፤
የሥቃይ ልቅሶዬ በዝቶአል፤
ልቤም ደክሞአል።”

2

አሌፍ፤[መ] እግዚአብሔር የጽዮንን ሴት
ልጅ፣
በቍጣው ደመና እንዴት ጋረዳት![ሠ]
ከሰማይ ወደ ምድር፣
የእስራኤልን ክብር ወርውሮ ጣለው፤
በቍጣው ቀን፣
የእግሩን መቀመጫ አላስታወሰም።

2ቤት፤ የያዕቆብን መኖሪያ ሁሉ፣
እግዚአብሔር ያለ ርኅራኄ ዋጣቸው፤
የይሁዳን ሴት ልጅ ምሽጎች፣
በቍጣው አፈረሳቸው፤
መንግሥቷንና መሳፍንቷን፣
በማዋረድ ወደ ምድር ጣላቸው።

3ጋሜል፤ በጽኑ ቍጣው፣
የእስራኤልን ቀንድ ሁሉ[ረ] ሰበረ፤
ጠላት በተቃረበ ጊዜ፣
ቀኝ እጁን ወደ ኋላ መለሰ፤
በዙሪያው ያለውን ሁሉ እንደሚበላ እሳት፣
በያዕቆብ ላይ የእሳት ነበልባል ነደደ።

4ዳሌጥ፤ እንደ ጠላት ቀስቱን ገተረ፤
ቀኝ እጁ ተዘጋጅታለች፤
ለዐይን ደስ የሚያሰኙትን ሁሉ፤
እንደ ጠላት ዐረዳቸው፤
በጽዮን ሴት ልጅ ድንኳን ላይ፣
ቍጣውን እንደ እሳት አፈሰሰ።

5ሄ፤ እግዚአብሔር እንደ ጠላት ሆነ፤
እስራኤልንም ዋጠ፤
ቤተ መንግሥቶቿን ሁሉ ዋጠ፤
ምሽጎቿን አፈራረሰ፤
በይሁዳ ሴት ልጅ፣
ለቅሶንና ሰቈቃን አበዛ።

[ለ]14 አብዛኞዎቹ የዕብራይስጥ ቅጆች እንዲሁ ሲሆኑ ሰብዓ ሊቃናት ግን *ኀጢአቶቼን ያለማቋረጥ ይከታተላል* ይላል።

[ሐ]15 ወይም *…በሚያደቅበት ጊዜ፣ ለኔ ጊዜን ወሰነልኝ።*

[መ]1 ይህ ምዕራፍ ጥቅሶቹ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆህያት የሚጀምር፣ የመጀመሪያው ወይም የመጨረሻው መስመር ትርጕም የሚሰጥ ቃል ወይም ዐረፍተ ነገር ያለው ግጥም ነው።

[ሠ]1 ወይም *እግዚአብሔር በቍጣው የጽዮንን ሴት ልጅ እንዴት አዋረዳት*!

[ረ]3 ወይም *ብርታትን ሁሉ*፤ ወይም *ንጉሥ ሁሉ*፤ *ቀንድ* በዚህ ቦታ ብርታትን ያመለክታል።

6ዋው፤ ማደሪያውን እንደ አትክልት ስፍራ
ባዶ አደረገ፤
መሰብሰቢያ ስፍራውን አፈረሰ፤
እግዚአብሔር ጽዮንን፣
ዓመት በዓላቶቿንና ሰንበታቷን
እንድትረሳ አደረጋት፤
በጽኑ ቍጣው፣
ንጉሡንና ካህኑን እጅግ ናቀ።
7ዛይ፤ እግዚአብሔር መሠዊያውን ናቀ፤
መቅደሱንም ተወ፤
የቤተ መንግሥቶቿን ቅጥሮች፣
ለጠላት አሳልፎ ሰጠ፤
በዓመት በዓል ቀን እንደሚደረገው
በእግዚአብሔር ቤት በኀይል ጮኹ።
8ሔት፤ በጽዮን ሴት ልጅ ዙሪያ ያለውን
ቅጥር፣
እግዚአብሔር ለማፍረስ ወሰነ፤
የመለኪያ ገመድ ዘረጋ፤
ከማጥፋትም እጆቹን አልሰበሰበም፤
ምሽጎችና ቅጥሮች እንዲያለቅሱ አደረገ፤
በአንድነትም ጠፉ።
9ጤት፤ በሮቿ ወደ ምድር ሰመጡ፤
የብረት መወርወሪያዎቻቸውን ሰባበረ፤
አጠፋቸውም፤
ንጉሥዋና መሳፍንቶቿ በአሕዛብ መካከል
ተማርከው ተሰደዋል፤
ሕጉ ከእንግዲህ አይኖርም፤
ነቢያቶቿም ከእንግዲህ፣
ከእግዚአብሔር ራእይ አያገኙም።
10ዮድ፤ የጽዮን ሴት ልጅ ሽማግሌዎች፣
በምድር ላይ በዝምታ ተቀምጠዋል፤
በራሳቸው ላይ ትቢያ ነሰነሱ፤
ማቅም ለበሱ፤
የኢየሩሳሌም ወጣት ሴቶች፣
ራሳቸውን ወደ ምድር ዝቅ አደረጉ።
11ካፍ፤ ዐይኔ በለቅሶ ደከመ፤
ነፍሴ በውስጤ ተሠቃየች፤
ልቤም በሐዘን ፈሰሰች፣
በከተማዪቱ መንገዶች ላይ፣
ሕዝቤ ተደምስሰዋልና፤
ልጆችና ሕፃናት ደክመዋልና።
12ላሜድ፤ በከተማዪቱ መንገዶች ላይ፣
እንደ ቈሰሉ ሰዎች ሲደክሙ፣
በእናታቸው ክንድ ላይ፣
ነፍሳቸው በመውጣት ላይ ሳለች፣
"እንጀራና የወይን ጠጅ የት አለ?"
እያሉ እናቶቻቸውን ይጠይቃሉ።
13የኢየሩሳሌም ሴት ልጅ ሆይ፤ ስላንቺ
ምን ማለት እችላለሁ?
ከምንስ ጋር አወዳድርሻለሁ? ድንግሊቱ
የጽዮን ልጅ ሆይ፤
አጽናናሽ ዘንድ፣
በምን ልመስልሽ እችላለሁ?
ቍስልሽ እንደ ባሕር ጥልቅ ነው፤
ማንስ ሊፈውስሽ ይችላል?
14ኖን፤ የነቢያቶችሽ ራእይ፣
ሐሰትና ከንቱ ነው፤
ምርኮኛነትሽን ለማስቀረት፣
ኀጢአትሽን አይገልጡም።
የሚሰጡሽም የትንቢት ቃል፣
የሚያሳስትና ከመንገድ የሚያወጣ
ነው።
15ሳምኬት፤ በአጠገብሽ የሚያልፉ ሁሉ፣
እጃቸውን ያጨበጭቡብሻል፤
"የውበት መደምደሚያ፣ የምድር ሁሉ
ደስታ፣
የተባለች ከተማ ይህች ናትን?"
እያሉ ራሳቸውን በመነቅነቅ፣
በኢየሩሳሌም ሴት ልጅ ላይ ያሾፋሉ።
16ዔ፤ ጠላቶችሽ ሁሉ በአንድ ላይ፣
አፋቸውን በኀይል ከፈቱ፤
ጥርሳቸውን እያፏጩ አሾፉ፤
እንዲህም አሉ፤ "ውጠናታል፤
የናፈቅነው ጊዜ ይህ ነበር፤
ኖረንም ልናየው በቃን።"
17ፌ፤ እግዚአብሔር ያሰበውን አደረገ፤
ከረዥም ጊዜ በፊት የተናገረውን፣
ቃሉን ፈጸመ፤
ያለ ርኅራኄ አፈረሰሽ፤
ጠላት በሥቃይሽ ላይ እንዲደሰት፣
የጠላትሽንም ቀንድ[ሰ] ከፍ ከፍ አደረገ።
18ጻዴ፤ የሕዝቡ ልብ፣ ወደ እግዚአብሔር
ጮኸ።
የጽዮን ሴት ልጅ ቅጥር ሆይ፤
ቀንና ሌሊት፣
እንባሽ እንደ ወንዝ ይፍሰስ፤
ለራስሽ ዕረፍትን አትስጪ፣
ዐይኖችሽ ከማንባት አያቋርጡ።
19ቆፍ፤ የሌሊቱ ሰዓት ሲጀምር፣
ተነሺ በሌሊት ጮኺ፤
በእግዚአብሔር ፊት፣
ልብሽን እንደ ውሃ አፍስሺ፤
በየመንገዱ ዳር ላይ፣ በራብ ስለወደቁት፣
ስለ ልጆችሽ ሕይወት፣ እጆችሽን ወደ
እርሱ አንሺ።
20ሬስ፤ አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ እይ፤
ተመልከትም፤
በማን ላይ እንዲህ አድርገህ
ታውቃለህ?

2፥6 2ዜና36፥19፤ ኢሳ43፥28፤ኤር7፥14፤ 52፥13፤ሰቆ4፥16፤ 5፥12፤ሰፎ3፥18
2፥7 ዘሌ26፥31፤ መዝ 74፥7-8፤ ኢሳ64፥11፤ኤር21፥4፤ 33፥4-5፤52፥13፤ ሕዝ 7፥21-22፥24
2፥9 ዘዳ28፥36፤ 1ሳሙ3፥1፤2ነገ24፥15፤ 2ዜና15፥3፤ነህ1፥3፤ ኢሳ45፥2፤ኤር14፥14፤ 16፥13፤ሆሴ3፥4፤11፥6
2፥10 ኢሱ7፥6፤ ኢዮ2፥12፥13፤ ኢሳ3፥24፥26፤ ሰቆ3፥28፤ ሕዝ27፥30-31
2፥11 ቍ19፤ ኢዮ 30፥27፤ መዝ22፥14፤ 119፥82፤ኢሳ1፥5፤ 15፥3፤ኤር9፥1፤ ሰቆ1፥16፤1፥20፤ 3፥48-51፤4፥4
2፥12 ኢዮ3፥24፤ ኢሳ24፥11፤ሰቆ4፥4
2፥13 2ነገ19፥21፤ ኢሳ1፥6፤37፥22፤ ኤር14፥17፤30፥12-15፤ ሰቆ 1፥12
2፥14 ኤር2፥8፤ 8፥11፤ 20፥6፤23፥25-32፡ 33-40፤28፥15፤29፥9፤ ሕዝ13፥3፤22፥28
2፥15 ዘኍ24፥10፤ ዘዳ 28፥37፤ ኢዮ16፥4፤መዝ45፥11፤ 48፥2፤50፥2፤ ኢሳ28፥22፤ኤር19፥8፤ ሰቆ1፥21፤ሕዝ16፥14፤ 25፥6፤ ናሆ3፥19
2፥16 ኢዮ16፥9፤ መዝ 22፥13፤35፥25፤ ሰቆ3፥46፤ሕዝ36፥3፤ ሚክ4፥11
2፥17 ቍ2፤ ዘዳ 28፥15-45፤ መዝ 22፥17፤ 89፥42፤ኢሳ44፥26፤ ኤር39፥16፤ሰቆ1፥5፤ ሕዝ5፥11፤7፥9፤ 8፥18፤ዘካ1፥6
2፥18 ቍ8፤ መዝ 119፥145፤ ኤር9፥1፤ሰቆ1፥16፤ 3፥49
2፥19 ቍ11፤ 1ሳሙ1፥15፤መዝ28፥2፤ ኢሳ 26፥9፤51፥20
2፥20 ዘዳ28፥53፤ መዝ78፥64፤ ኤር14፥15፤23፥11-12፤19፥9፤ሰቆ1፥19፤ 4፥10፤ሕዝ5፥10

[ሰ]17 ቀንድ በዚህ ቦታ ብርታትን ያመለክታል

በውኑ እናቶች ሕፃኖቻቸውን፣
ተንከባክበው ያሳደጓቸውን ልጆች
ይብሉን?
ካህኑና ነቢዩስ፣
በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ
ይገደሉን?

21ሳን፤ በየመንገዱ ዐቧራ ላይ፣
ወጣትና ሽማግሌ በአንድነት ወደቁ፤
ወይዛዝርቴና ጐበዛዝቴ፣
በሰይፍ ተገደሉ፤
በቍጣህ ቀን ገደልሃቸው፤
ያለ ርኅራኄም ዐረድሃቸው።

22ታው፤ "በበዓል ቀን ለግብዣ እንደምትጠራ፣
ሽብርን ከየአቅጣጫው በእኔ ላይ ጠራህ፤
በእግዚአብሔር የቍጣ ቀን፣
ማንም አላመለጠም ወይም
አልተረፈም፤
የተንከባከብኋቸውንና ያሳደግኋቸውን፣
ጠላቴ አጠፋብኝ።"

3 አሌፍ፤ሸ በቍጣው በትር፣
መከራ ያየ ሰው እኔ ነኝ።
2ከፊቱ አስወጣኝ፤
በብርሃን ሳይሆን በጨለማ እንድሄድ
አደረገኝ።
3በእርግጥ ቀኑን ሁሉ በመደጋገም፣
እጁን በላዬ ላይ መለሰ።

4ቤት፤ እርሱ ሥጋዬንና ቈዳዬን አስረጀ፤
ዐጥንቶቼንም ሰባበረ።
5በምሬትና በድካም፣
ቅጥር ሠራብኝ፤ ዙሪያዬንም ከበበኝ።
6ከሞቱ ብዙ ጊዜ እንደሆናቸው፣
በጨለማ እንድኖር አደረገኝ።

7ጋሜል፤ በቅጥር ውስጥ ዘጋብኝ፤ ስለዚህ
ማምለጥ አልቻልሁም፤
የእስር ሰንሰለቴንም አከበደብኝ።
8ርዳታ ፈልጌ ብጣራና ብጮኽ እንኳ፣
ጸሎቴን መስማት አልፈለገም።
9መንገዴን በተጠረቡ ድንጋዮች ዘጋ፤
ጐዳናዬንም አጣመመ።

10ዳሌጥ፤ አሸምቆ እንደ ተኛ ድብ፣
እንደ አደባም አንበሳ፣
11ከመንገድ ጐትቶ አስወጣኝ፤
ቈራረጠኝም፤
ያለ ረዳትም ተወኝ።
12ቀስቱን ገተረ፤
ለፍላጻዎቹም ዒላማ አደረገኝ።

13ሄ፤ ፍላጻዎችን ከሰገባው አውጥቶ፣
ልቤን ወጋው።
14ለሕዝቤ ሁሉ ማላገጫ ሆንሁኝ፤
ቀኑን ሙሉ በመሣለቅ ያዜሙብኛል።

15መራራ ሥር አበላኝ፤
ሐሞትም አጠገበኝ።

16ዋው፤ ጥርሴን በድንጋይ ሰበረ፤
በትቢያ ውስጥ ረጋገጠኝ።
17ነፍሴ ሰላምን አጣች፤
ደስታ ምን እንደ ሆነ ረሳሁ።
18ስለዚህ፣ "ክብሬ፣
ከእግዚአብሔርም ተስፋ ያደረግሁት
ሁሉ ሄዶአል" አልሁ።

19ዛይ፤ የጭንቀቴንና የመንከራተቴን፣
ምሬትንና ሐሞትን አስባለሁ።
20 ዘወትር አስበዋለሁ፤
ነፍሴም በውስጤ ተዋርዳለች።
21ሆኖም ይህን አስባለሁ
እንግዲያስ ተስፋ አለኝ፤

22ሔት፤ ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር ታላቅ
ፍቅር የተነሣ ነው፤
ርኅራኄው አያልቅምና።
23ማለዳ ማለዳ አዲስ ነው፤
ታማኝነትህም ብዙ ነው።

24ራሴን እንዲህ አልሁት፤ "እግዚአብሔር
ዕድል ፈንታዬ ነው፤
ስለዚህ ተስፋ አደርገዋለሁ።

25ጤት፤ እርሱን ተስፋ ለሚያደርጉት፣
ለሚፈልገውም ሰው እግዚአብሔር
መልካም ነው።
26ሰው የእግዚአብሔርን ማዳን፣
ዝም ብሎ ተስፋ ቢያደርግ መልካም
ነው።
27ሰው በወጣትነቱ፣
ቀንበር ቢሸከም መልካም ነው።

28ዮድ፤ ብቻውን ዝም ብሎ ይቀመጥ፤
እግዚአብሔር አሸክሞታልና።
29ፊቱን በዐቧራ ውስጥ ይቅበር፤
ተስፋ ሊኖር ይችላልና።
30ጕንጩን ለሚመታው ሰው ይስጥ፤
ውርደትንም ይጥገብ።

31ካፍ፤ እግዚአብሔር ሰውን፣
ለዘላለም አይጥልምና፤
32መከራን ቢያመጣ እንኳ ይራራል፤
ታላቅ ፍቅሩ አይለወጥምና
33ሆን ብሎ ችግርን፣
ወይም መከራን በሰው ልጆች ላይ
አያመጣምና።

34ላሜድ፤ የምድሪቱ እስረኞች ሁሉ፣
በእግር ሲረገጡ፣
35በልዑል ፊት፣

2፥21 ዘዳ32፥25፤ 2ዜና36፥17፤ መዝ78፥62-63፤ ኤር6፥11፤13፥14፤ ሰቆ3፥43፤ዘካ11፥6
2፥22 ኢዮ27፥14፤ መዝ31፥13፤ኤር11፥11፤20፥10፤ሆሴ9፥13
3፥1 ኢዮ19፥21፤ መዝ 88፥7፤ኤር15፥17-18
3፥2 ኢዮ19፥8፤ መዝ82፥5፤ኤር4፥23
3፥3 መዝ38፥2፤ ኢሳ 5፥25
3፥4 ኢዮ30፥30፤ መዝ51፥8፤ኢሳ38፥13፤ ኤር50፥17፤ሰቆ4፥8
3፥5 ቍ19፤ኤር23፥15
3፥6 መዝ88፥5-6፤ 143፥3፤ኢሳ59፥10
3፥7 ኢዮ3፥23፤ ኤር40፥4
3፥8 ቍ44፤ ዘዳ1፥45፤ኢዮ30፥20፤ መዝ 5፥2፤22፥2
3፥9 ኢዮ9፥24፤ 19፥8፤ ኢሳ63፥17፤ሆሴ2፥6
3፥10 ኢዮ10፥16፤ሆሴ 13፥8፤አሞ5፥18-19
3፥11 ሆሴ6፥1
3፥12 ኢዮ7፥20፤ 16፥12፤መዝ7፥12-13፤ 38፥2፤ሰቆ2፥4
3፥13 ኢዮ6፥4፤16፥13
3፥14 ዘፍ38፥23፤ ኢዮ17፥2፤30፥9፤ መዝ22፥6-7፤ኤር20፥7
3፥15 ቍ19፤ኤር9፥15
3፥16 መዝ7፥5፤ ምሳ 20፥17
3፥18 ቍ54፤ ኢዮ 17፥15
3፥19 ቍ5:15
3፥20 መዝ42፥5: 11፤43፥5
3፥22 ዘፀ78፥38፤ 130፥7፤103፥11፤ ኢዮ34፥15፤ሆሴ11፥9
3፥23 ዘፀ34፥6፤ ሶፎ 3፥5
3፥24 መዝ119፥57
3፥25 መዝ33፥18፤ ኢሳ 25፥9፤30፥18
3፥26 መዝ37፥7፤ 40፥1፤ኢሳ7፥4
3፥28 ኤር15፥17፤ ሰቆ2፥10
3፥29 ኢዮ2፥8፤ ኤር31፥17
3፥30 ኢዮ16፥10፤ ኢሳ50፥6፤ሚክ5፥1
3፥31 መዝ94፥14፤ ኢሳ54፥7
3፥32 መዝ78፥38፤ 106፥43-45፤ ሆሴ11፥8፤ናሆ1፥12
3፥33 ኢዮ37፥23፤ ኤር31፥20፤ ሕዝ18፥23፤33፥11
3፥35 ዘፍ14፥18: 19:20:22

ሸ1 የዚህ ምዕራፍ እያንዳንዱ አንጓ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆህያት የሚጀምር ሲሆን በእያንዳንዱ አንጓ ውስጥ ያሉት ጥቅሶች በአንድ ዐይነት ፊደል ይጀምራሉ።

ሰው መብቱ ሲነፈገው፣
36ሰው ፍትሕ ሲጓደልበት፣
ጌታ እንዲህ ዐይነቱን ነገር አያይምን?
37ሜም፤ እግዚአብሔር ካላዘዘ በቀር፤
ተናግሮ መፈጸም የሚችል ማን ነው?
38ክፉም ሆነ መልካም ነገር፣
ከልዑል አፍ የሚወጣ አይደለምን?
39ታዲያ ሕያው ሰው በኀጢአቱ ሲቀጣ፣
ስለምን ያጕረመርማል?

40ኖን፤ መንገዳችንን እንመርምር፤
እንፈትን፤
ወደ እግዚአብሔርም እንመለስ።
41ልባችንን ከእጃችን ጋር
በሰማይ ወዳለው ወደ አምላካችን
እናንሣ፤ እንዲህም እንበል፤
42"ዐምፀናል፤ ኀጢአትም ሠርተናል፤
አንተም ይቅር አላልኸንም።

43ሳምኬት፤ "ራስህን በቍጣ ከደንህ፤
አሳደድኸንም፤
ያለ ርኅራኄም ገደልኸን።
44ጸሎት እንዳያልፍ፣ ራስህን በደመና
ሸፈንህ።
45በአሕዛብ መካከል፣
አተላና ጥራጊ አደረግኸን።

46ፄ፤ "ጠላቶቻችን ሁሉ፣
አፋቸውን በእኛ ላይ ከፈቱ።
47በጥፋትና በመፈራረስ፣
በችግርና በሽብር ተሠቃየን።
48የእንባ ጐርፍ ከዐይኔ ፈሰሰ፤
ሕዝቤ አልቋልና።

49ፌ፤ ያለ ዕረፍት፣
ያለ ማቋረጥ ዐይኖቼ እንባ ያፈሳሉ፤
50እግዚአብሔር ከላይ፣
ከሰማይ እስኪያይ ድረስ።
51በከተማዬ ባሉት ሴቶች ሁሉ ላይ
የደረሰውን ማየቴ፣
ነፍሴን አስጨነቃት።

52ጻዴ፤ ያለ ምክንያት ጠላቶቼ የሆኑ፣
እንደ ወፍ አደኑኝ።
53ሕይወቴን በጕድጓድ ውስጥ ሊያጠፉ
ሞከሩ፣
ድንጋይም በላዬ አደረጉ።
54ውሃ ሞልቶ በዐናቴ ላይ ፈሰሰ፤
ጠፋቻለሁ ብዬ አሰብሁ።

55ቆፍ፤ በጥልቁ ጕድጓድ ውስጥ ሳለሁ፣
እግዚአብሔር ሆይ፤ የአንተን ስም
ጠራሁ።
56ልመናዬን ሰምተሃል፤ "ርዳታም ፈልጌ
ስጮኽ፣
ከመስማት ጆሮህን አትከልክል።"
57በጠራሁህ ጊዜ ቀረብኸኝ፣
እንዲሁም፣ "አትፍራ" አልኸኝ።

58ሬስ፤ ጌታ ሆይ፤ ለእኔ ተሟገትኸልኝ፤
ሕይወቴንም ተቤዠህ።
59እግዚአብሔር ሆይ፤ በእኔ ላይ
የተደረገውን ግፍ አየህ፤
ፍርዴን ፍረድልኝ!
60በቀላቸውን ሁሉ፣
በእኔም ላይ ያሰቡትን ዐድማ አየህ።

61ሳን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ስድባቸውን
ሁሉ፣
በእኔ ላይ ያሰቡትን ዐድማ ሁሉ ሰማህ፤
62ይህም ቀኑን ሙሉ በእኔ ላይ፣
ጠላቶቼ የሚያውጠነጥኑትና
የሚያንሾካሹኩት ነው።
63ተመልከታቸው! ቆመውም ሆነ
ተቀምጠው፣
በዘፈናቸው ይሣለቁብኛል።

64ታው፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ እጆቻቸው
ላደረጉት፣
የሚገባውን መልሰህ ክፈላቸው።
65በልባቸው ላይ መጋረጃን ዘርጋ፤
ርግማንህም በላያቸው ይሁን!
66ከእግዚአብሔር ሰማያት በታች፣
በቍጣህ አሳድዳቸው፤ አጥፋቸውም።

4 አሌፍ፤ቀ ወርቁ እንዴት ደበሰ!
ንጹሑስ ወርቅ እንዴት ተለወጠ!
የከበሩ ድንጋዮች፣
በየመንገዱ ዳር ተበታትነዋል።

2ቤት፤ እንደ ወርቅ ይቈጠሩ የነበሩ፣
የከበሩ የጽዮን ወንዶች ልጆች፣
የሸክላ ሠሪ እጅ እንደ ሠራው፣
እንዴት አሁን እንደ ሸክላ ዕቃ ሆኑ!

3ጋሜል፤ ቀበሮዎች እንኳን ግልገሎቻቸውን
ለማጥባት፣
ጡታቸውን ይሰጣሉ፤
ሕዝቤ ግን በምድረ በዳ እንዳሉ ሰጎኖች፣
ጨካኞች ሆኑ።

4ዳሌጥ፤ ከውሃ ጥም የተነሣ፣
የሕፃናት ምላስ ከላንቃቸው ጋር ተጣበቀ፤
ልጆቹ ምግብ ለመኑ፤
ነገር ግን ማንም አልሰጣቸውም።

5ሄ፤ ምርጥ ምግብ ይበሉ የነበሩ፣
ተቸግረው በየመንገዱ ላይ ተንከራተቱ፤
ሐምራዊ ግምጃ ለብሰው ያደጉ፣
አሁን በዐመድ ክምር ላይ ተኙ።

6ዋው፤ በሕዝቤ ላይ የደረሰው ቅጣት፣

ቀ1 ይህ ምዕራፍ፣ ጥቅሶቹ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆህያት የሚጀምር ቃል ወይም ዐረፍተ ነገር ያለው ግጥም ነው።

3፥36 መዝ140፥12፤ ምሳ17፥15፤ኤር22፥3፤ዕን1፥13
3፥37 መዝ33፥9-11፤ ምሳ19፥21፤21፥30
3፥38 ኢዮ2፥10፤ ኢሳ45፥7፤ኤር32፥42
3፥39 ኤር30፥15፤ ሚክ7፥9
3፥40 መዝ119፥59፤ 139፥23-24፤2ቆሮ13፥5
3፥41 መዝ25፥1፤ 28፥2
3፥42 2ነገ24፥4፤ ኤር5፥7-9፤14፥20፤ ዳን9፥5
3፥43 ቍ66፤መዝ 35፥6፤ሰቆ2፥2፡17፡21
3፥44 ቍ8፤ መዝ97፥2፤ኢሳ58፥4፤ ሰቆ2፥1፤ዘካ7፥13
3፥45 1ቆሮ4፥13
3፥46 መዝ22፥13፤ ሰቆ2፥16
3፥47 ኢሳ24፥17-18፤ 51፥19፤ኤር48፥43
3፥48 መዝ119፥136፤ ኤር9፥1፡18፤ ሰቆ1፥16፤2፥11
3፥49 ኤር14፥17፤ ሰቆ2፥18
3፥50 መዝ14፥2፤ 80፥14፤ኢሳ63፥15
3፥52 መዝ35፥7
3፥53 ኤር37፥16፤ 38፥6
3፥54 ቍ18፤ መዝ 69፥2፤88፥5፤ ሕዝ37፥11፤ዮና2፥3-5
3፥55 መዝ88፥6፤ 130፥1፤ዮና2፥2
3፥56 መዝ55፥1፤ 116፥1-2
3፥57 መዝ46፥1፤ ኢሳ41፥10
3፥58 መዝ34፥22፤ ኤር50፥34፤51፥36
3፥59 መዝ35፥23፤ 43፥1፤ኤር18፥19-20
3፥60 ኤር11፥20፤ 18፥18
3፥61 መዝ89፥50፤ ሰፎ2፥8
3፥62 መዝ36፥3
3፥63 ኢዮ30፥9
3፥64 መዝ28፥4፤ ኤር51፥6
3፥65 ዘፀ14፥8፤ ዘዳ2፥30፤ኢሳ6፥10
3፥66 ቍ43
4፥1 ሕዝ7፥19
4፥2 ኢሳ51፥18
4፥3 ኢዮ39፥16
4፥4 ዘዳ28፥48፤ 2ነገ18፥31፤ መዝ22፥15፤ ሰቆ2፥11፡12
4፥5 ኢሳ3፥26፤ ኤር6፥2፤አሞ6፥3-7
4፥6 ዘፍ19፥25

የማንም እጅ ሳይረዳት፣
በድንገት ከተገለበጠችው፣
ሰዶም ላይ ከደረሰው ቅጣት ይልቅ
ታላቅ ነው፡፡
7ዛይ፤ መሳፍንቶቻቸው ከበረዶ ይልቅ
ብሩህ፣
ከወተትም ይልቅ ነጭ ነበሩ፤
ሰውነታቸው ከቀይ ዕንቍ የቀላ፣
መልካቸውም እንደ ሰንፔር[ሀ] ነበር፡፡

8ሔት፤ አሁን ግን ከጥላሸት ይልቅ
ጠቍረዋል፤
በመንገድም የሚያውቃቸው የለም፤
ቈዳቸው ከዐጥንታቸው ጋር ተጣብቆአል፤
እንደ ዕንጨትም ደርቀዋል፡፡

9ጤት፤ በራብ ከሚሞቱት ይልቅ፣
በሰይፍ የተገደሉት ይሻላሉ፤
ምግብ በሜዳ ላይ ካለማግኘታቸው
የተነሣ፣
በራብ ደርቀው ያልቃሉ፡፡

10ዮድ፤ ሕዝቤ ባለቀበት ጊዜ፣
ምግብ እንዲሆኑአቸው፣
ርኅሩኆቹ ሴቶች በገዛ እጆቻቸው፣
ልጆቻቸውን ቀቀሉ፡፡

11ካፍ፤ እግዚአብሔር ለመቅሠፍቱ መውጫ
በር ከፈተ፤
ጽኑ ቍጣውን አፈሰሰ፤
መሠረትዋን እንዲበላ፣
በጽዮን እሳት ለኰሰ፡፡

12ላሜድ፤ ጠላቶችም ሆኑ ወራሪዎች፣
የኢየሩሳሌምን በሮች ጥሰው
ይገባሉ ብለው፣
የምድር ነገሥታት፣
ወይም ከዓለም ሕዝብ አንዳቸውም
አላመኑም፡፡

13ሜም፤ ይህ ግን ከነቢያት ኀጢአት፣
ከካህናቷም መተላለፍ የተነሣ
ሆኖአል፤
በውስጧ፣
የጻድቃንን ደም አፍስሰዋልና፡፡

14ኖን፤ እንደ ታወሩ ሰዎች፣
በየመንገዱ ላይ ይደናበራሉ፤
ማንም ሰው ደፍሮ ልብሳቸውን መንካት
እስከማይችል ድረስ፣
በደም እጅግ ረክሰዋል፡፡

15ሳምኬት፤ ሰዎች "ሂዱ! እናንት ርኵሳን!"
ብለው ይጮኹባቸዋል፤
"ወግዱ! ወግዱ! አትንኩን!"
ይሏቸዋል፤
ሸሽተው በሚቅበዘበዙበትም ጊዜ፣
በአሕዛብ መካከል ያሉ ሰዎች፣
"ከእንግዲህ በዚህ መቀመጥ አይ
ገባቸውም!" ይላሉ፡፡

16ዔ፤ እግዚአብሔር ራሱ በትኖአቸዋል፤
ከእንግዲህ ወዲያ አይጠብቃቸውም፤
ካህናቱ አልተከበሩም፤
ሽማግሌዎቹም ከበሬታ አላገኙም፡፡

17ፌ፤ ከሁሉም በላይ በከንቱ ርዳታን
ስንጠባበቅ፣
ዐይኖቻችን ደከሙ፤
ከግንብ ማማችን ላይ ሆነን፣
ሊያድን ከማይችል ሕዝብ ርዳታ
ጠበቅን፡፡

18ጻዴ፤ ሰዎች እግር እግራችንን
ተከታተሉን፤
ስለዚህ በመንገዳችን መሄድ
አልቻልንም፤
መጨረሻችን ቀርቦአል፤ ቀኖቻችንም
ተቈጥረዋል፤
ፍጻሜያችን መጥቶአልና፡፡

19ቆፍ፤ ከሰማይ ንስሮች ይልቅ፣
ጠላቶቻችን ፈጣኖች ናቸው፤
በተራሮች ላይ አሳደዱን፤
በምድረ በዳም ሸመቁብን፡፡

20ሬስ፤ በእግዚአብሔር የተቀባው፣
የሕይወታችን እስትንፋስ፣
በወጥመዳቸው ተያዘ፤
በጥላው ሥር፣
በአሕዛብ መካከል እንኖራለን ብለን
አስበን ነበር፡፡

21ሳን፤ አንቺ በዖፅ ምድር የምትኖሪ፣
የኤዶምያስ ሴት ልጅ ሆይ፤ ደስ
ይበልሽ፤ ሐሴትም አድርጊ!
ነገር ግን ለአንቺም ደግሞ ጽዋው
ይደርስሻል፤
ትሰክሪያለሽ፤ ዕርቃንሽንም
ትጋለጫለሽ፡፡

22ታው፤ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ ቅጣትሽ
ያበቃል፤
እርሱም የስደትሽን ዘመን አያራ
ዝምም፤
ነገር ግን አንቺ የኤዶምያስ ልጅ ሆይ፤
ኀጢአትሽን ይቀጣል፤
ክፋትሽንም ይፋ ያወጣል፡፡

5 እግዚአብሔር ሆይ፤ በእኛ ላይ
የደረሰውን አስብ፤
ውርደታችንን እይ፤ ተመልከትም፡፡
2ርስታችን ለመጻተኞች፣
ቤቶቻችን ለባዕዳን ዐልፈው ተሰጡ፡፡
3ወላጅ አልባና አባት የሌላቸው ሆንን፤

4፥8 ኢዮ30፥28፤ መዝ102፥3-5፤ ሰቆ3፥4
4፥9 2ነገ25፥3፤ ኤር 15፥2፤16፥4፤ ሰቆ5፥10
4፥10 ዘሌ26፥29፤ ዘዳ28፥53-57፤ ኤር19፥9፤ ሰቆ2፥20፤ሕዝ5፥10
4፥11 ዘዳ32፥22፤ 2ዜና34፥21፤ ኢዮ 20፥23፤ ኤር7፥20፤17፥27፤ ሕዝ22፥31፤ናሆ1፥6፤ ሶፎ2፥2፤3፥8
4፥12 1ነገ9፥9፤ ኤር 21፥13
4፥13 2ነገ21፥16፤ ኤር5፥31፤6፥13፤ ሕዝ22፥28፤ሚክ3፥11
4፥14 ኢሳ59፥10፤ ኤር19፥4
4፥15 ዘሌ13፥46፤ ኤር44፥14፤ሚክ2፥10
4፥16 ኢሳ9፥14-16፤ ሰቆ2፥6፤5፥12
4፥17 ዘፍ15፥18፤ ኢሳ20፥5፤ኤር37፥7፤ ሰቆ1፥7፤ሕዝ29፥16
4፥18 ሕዝ7፥2-12፤ አሞ8፥2
4፥19 ዘዳ28፥49፤ ዘሌ26፥36፤ ኢሳ5፥26-28፤ ኤር52፥7
4፥20 1ሳሙ26፥9፤ 2ሳሙ19፥21፤ መዝ91፥1፤ኤር39፥5፤ ሕዝ12፥12-13፤ 19፥4፥8
4፥21 ዘፍ10፥23፤ መዝ16፥5፤ኢሳ34፥6-10፤63፥6፤ኤር25፥15፤ሕዝ35፥15፤ አሞ1፥11-12፤ አብ1፥16፤ዕን2፥16
4፥22 መዝ137፥7፤ ኢሳ40፥2፤ኤር33፥8፤ ሕዝ25፥12-14፤ ሚል1፥4
5፥1 መዝ44፥13-16፤ 89፥50
5፥2 መዝ79፥1፤ 109፥11፤ኤር17፥4፤ ሶፎ1፥13
5፥3 ዘፀ22፥24፤ ኤር15፥8፤18፥21

[ሀ]7 ወይም ላፒስ ላዙሊ

እናቶቻችን እንደ መበለቶች ሆኑ።
4ለምንጠጣው ውሃ መክፈል ነበረብን፤
ዕንጨታችንንም የምናገኘው በግዢ
ነበር።
5የሚያሳድዱን ከተረከዞቻችን ሥር
ናቸው፤
ተጨንቀናል ዕረፍትም አጥተናል።
6እንጀራ እንጠግብ ዘንድ፣
ለአሦርና ለግብፅ እጃችንን ሰጠን።
7አባቶቻችን ኀጢአት ሠርተው አለፉ፤
እኛም የእነርሱን ቅጣት ተሸከምን።
8ባሮች ሠልጥነውብናል፤
ከእጃቸው ነጻ የሚያወጣን ማንም
የለም።
9በምድረ በዳ ካለው ሰይፍ የተነሣ፣
በሕይወታችን ተወራርደን እንጀራ
አገኘን።
10ቈዳችን እንደ ምድጃ ጠቍሮአል፤
በራብም ተቃጥሎአል።
11ሴቶች በጽዮን፣
ደናግል በይሁዳ ከተሞች ተደፈሩ።
12መሳፍንት በእነርሱ እጅ ተሰቀሉ፤
ሽማግሌዎችም አልተከበሩም።
13ጐልማሶች ወፍጮ እንዲፈጩ ተገደዱ፤
ወንዶች ልጆች በዕንጨት ሸክም
ተንገዳገዱ።
14ሽማግሌዎች ከከተማዪቱ በር ሄደዋል፤
ጐልማሶች ዝማሬያቸውን አቁመዋል።
15ደስታ ከልባችን ጠፍቶአል፤
ጭፈራችን ወደ ልቅሶ ተለውጦአል።
16አክሊላችን ከራሳችን ላይ ወድቆአል፤
ወዮልን፤ ኀጢአት ሠርተናልና!
17ከዚህ የተነሣ ልባችን ደከመ፤
ከእነዚህ የተነሣም ዐይናችን ፈዘዘ፤
18ባዶዋን የቀረችው የጽዮን ተራራ፣
የቀበሮዎች መፈንጫ ሆናለችና።
19አቤቱ *እግዚአብሔር* ሆይ፤ አንተ
ለዘላለም ትገዛለህ፤
ዙፋንህ ከትውልድ እስከ ትውልድ
ይኖራል።
20ስለምን ፈጽመህ ትረሳናለህ?
ስለምንስ ለረዥም ጊዜ ትተወናለህ?
21*እግዚአብሔር* ሆይ፤ ወደ አንተ
መልሰን፤ እኛም እንመለሳለን፤
ዘመናችንን እንደ ቀድሞው አድስ፤
22ፈጽመህ ካልጣልኸን፣
ከመጠን በላይ ካልተቈጣኸን።

5፥4 ኢሳ3፥1፤ ኢሳ 55፥1፤ ሕዝ4፥16-17
5፥5 ኢሱ1፥13፤ ነህ9፥37፤ኢሳ47፥6
5፥6 ኤር2፥36፤ ሆሴ5፥13፤7፥11፤9፥3
5፥7 ኤር14፥20፤ 16፥12፤31፥29
5፥8 ነህ5፥15፤ ዘካ 11፥6
5፥10 ኢዮ30፥30፤ ሰቆ4፥8-9
5፥11 ዘፍ34፥29፤ ዘካ14፥2
5፥12 ዘሌ19፥32፤ ሰቆ2፥6፤4፥16
5፥14 ኢሳ24፥8፤ ኤር7፥34
5፥15 ኤር25፥10፤ አሞ8፥10
5፥16 ኢዮ19፥9፤ መዝ89፥39፤ኢሳ3፥11፤ ኤር13፥18፤14፥20
5፥17 ኢዮ16፥8፤ መዝ 6፥7፤ኢሳ1፥5፤ ኤር8፥18
5፥18 መዝ74፥2-3፤ ኢሳ27፥10፤ሚክ3፥12
5፥19 1ዜና16፥31፤ መዝ45፥6፤102፥12፡ 24-27
5፥20 መዝ13፥1፤ 44፥24፤71፥11
5፥21 መዝ80፥3፤ኢሳ60፥20-22
5፥22 መዝ53፥5፤ 60፥1-2፤ ኢሳ64፥9፤ ኤር6፥30